



Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 143/15
V Lucemburku dne 3. prosince 2015

Rozsudek ve věci C-312/14
Banif Plus Bank Zrt. v. Márton Lantos a Mártonné Lantos

Devizové transakce, které tvoří součást určitých typů půjček v cizí měně, nepředstavují investiční službu

Nepodléhají tak unijním právním předpisům o ochraně investorů

Manželé Lantosovi si vzali úvěr u banky Banif Plus Bank za účelem financování nákupu automobilu. Vzhledem k tomu, že chtěli získat výhodnější úrokovou sazbu, než jaká byla nabízena u půjček v maďarských forintech, rozhodli se pro úvěr v cizí měně, čímž se vystavili riziku posílení této cizí měny vůči forintu v průběhu splácení.

V rámci žaloby podané společností Banif Plus Bank k Ráckevei Járásbíróság (okresní soud v Ráckeve, Maďarsko) se manželé u tohoto soudu domáhají určení, že se na smlouvy o úvěru v cizí měně vztahuje směrnice o trzích finančních nástrojů¹, takže banka jakožto úvěrová instituce má zejména povinnost posoudit vhodnost nebo přiměřenou povahu nabízené služby.

Ráckevei Járásbíróság se Soudního dvora táže, zda poskytnutí takové půjčky v cizí měně, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, lze považovat za poskytnutí investiční služby, na kterou se vztahují dotčená ustanovení směrnice. Kromě toho si maďarský soud klade otázku, zda má nedodržení těchto ustanovení za následek neplatnost smlouvy o půjčce.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr nejprve konstatuje, že v takové věci, o jakou se jedná v původním řízení, mohou být relevantní některé akty unijního práva na ochranu spotřebitele. Tak tomu je v případě směrnice 93/13², která již ostatně byla předmětem rozsudku Soudního dvora³ ve specifickém kontextu smluv o půjčce v cizí měně, jakož i směrnic 87/102⁴ a 2008/48⁵, které obsahují řadu ustanovení, jež mají chránit spotřebitele tím, že ukládají úvěrujícím určité povinnosti týkající se zejména informování spotřebitelů.

Soudní dvůr dále uvádí, že devizové transakce prováděné v rámci poskytování takové půjčky v cizí měně, o jakou se jedná ve věci v původním řízení, představují čistě doplňkové činnosti k poskytnutí a splacení půjčky. Takové transakce nemají jinou funkci než sloužit jako prostředek ke splnění těchto dvou základních závazků vyplývajících ze smlouvy o půjčce.

Cílem dotčených transakcí není provedení investiční služby, jelikož dlužník se snaží pouze získat finanční prostředky na nákup zboží nebo poskytnutí služby, a nikoli řídit kurzové riziko nebo spekulovat na kurz cizí měny. Mimoto podle směrnice nejsou tyto transakce samy o sobě takovými službami.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 06/07, s. 263).

² Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách [zneužívajících klauzulích] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288).

³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 30. dubna 2014, Kásler a Káslerné Rábai (C-26/13), rovněž viz tiskovou zprávu č. 66/14.

⁴ Směrnicí Rady 87/102/EHS ze dne 22. prosince 1986 o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se spotřebitelského úvěru (Úř. věst. L 42, s. 48, Zvl. vyd. 15/01, s. 326).

⁵ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/48/ES ze dne 23. dubna 2008 o smlouvách o spotřebitelském úvěru a o zrušení směrnice Rady 87/102/EHS (Úř. věst. L 133, s. 66, a opravy Úř. věst. 2009, L 207, s. 14, Úř. věst. 2010, L 199, s. 40, a Úř. věst. 2011, L 234, s. 46).

Devizové transakce dotčené v původním řízení jsou mimoto spojeny s nástrojem, smlouvou o půjčce, která není finančním nástrojem ve smyslu směrnice. V tomto ohledu má Soudní dvůr za to, že se tyto transakce netýkají futures, neboť jejich předmětem není prodej finančního aktiva za cenu, která je pevně stanovena při uzavírání smlouvy. V projednávané věci se hodnota cizí měny, která se použije pro výpočet splátek, nestanoví předem, ale určí se na základě kurzu pro prodej této měny k datu splatnosti jednotlivých měsíčních splátek.

Za těchto okolností Soudní dvůr dospívá k závěru, že s výhradou ověření ze strany předkládajícího soudu **devizové transakce, které tvoří součást takových půjček v cizí měně, o jaké se jedná ve věci v původním řízení, nepředstavují investiční služby, takže se na takovou půjčku nevztahují ustanovení směrnice o ochraně investorů.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499